

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.144/2008/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla Dr. Frank Edit ügyvéd által képviselt **ARTISJUS MAGYAR SZERZŐI JOGVÉDŐ IRODA EGYESÜLET** 1016 Budapest, Mészáros u. 15-17. szám alatti székhelyű felperesnek - **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 7.G.40.091/2007/15. számú 2008. január 17. napján kelt ítélete ellen a felperes részéről 16., 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja** és kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 29.359.- /Huszonkilencezer-háromszázötvenkilenc/ Ft-ot és ennek 2006. március 24. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

A felperest elsőfokú eljárási költség fizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 17.000.- /Tizenhétezer/ Ft elsőfokú eljárási és 12.000.- /Tizenkettőezer/ Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes üzemelteti az **/cím 1/** alatti ... Csárda elnevezésű vendéglátóhelyet, ahol a felperes kirendeltségvezetője 2005. október 26. napján ellenőrzést tartott. Megállapította, hogy a vendégek számára nyitva álló helyiségben 1 db magnetofonkészüléket helyeztek el. Erről adatlapot állított ki és fényképfelvételt készített. Az okiratot a helyszínen tartózkodó alperes nem írta alá és felhívásra a szerzői jogdíjat nem fizette meg.

A felperes keresetében 29.359.- Ft jogdíj és annak 2006. március 24. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert nyilvános helyen zeneszolgáltatásra alkalmas készüléket tartott, amelynek bejelentését és a szerzői jogdíj megfizetését elmulasztotta.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy az ellenőrzés időpontjában átmeneti jelleggel valóban volt zeneszolgáltatásra alkalmas technikai eszköz az üzlethelyiségben, azonban az az egyik vendég tulajdonát képezte, aki nem akarta őrizetlenül az épületen kívül hagyni, miközben betért a csárdába.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte az alperes javára 12.000.- Ft elsőfokú eljárási költség megfizetésére. Indokolása szerint a bizonyítási eljárás során elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az üzletben ténylegesen sor kerülhetett-e zenefelhasználásra. A tanúként meghallgatott kirendeltségvezető előadta, egy lejátszót talált az ellenőrzéskor a vendéglátóhelyen, de arról nem tudott egyértelműen nyilatkozni, hogy a készülék üzemelt-e. A helyszínen az alperes nem utalt a technikai eszköz tulajdonosára és az üzletben senki sem jelentkezett, hogy a műszaki cikk a tulajdonát képezné. Ezzel szemben a meghallgatott **tanú 1** elmondta, a készüléket ő vitte be a csárdába, letette egy asztalra, majd a pultnál tartózkodott. Nem foglalkozott azzal, kik vannak még a helyiségben és miről beszélnek. A fogyasztást követően elment és a rádiósmagnót magával vitte. Ezen tanú vallomásából a bíróság arra következtetett, hogy az ellenőrzéskor volt ugyan egy zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz az üzletben, de az nem az alperes tulajdonát képezte. A rádiósmagnó nem működött és ezt **a kirendeltségvezető** sem cáfolta meg. Mellőzte az alperes által bejelentett további tanú meghallgatását arra, hogy tájékoztatta-e a felperesi ellenőrt a rádiósmagnó tulajdonosának személyéről. Megállapította, hogy az üzemeltető zenefelhasználás hiányában jogdíjfizetésre nem kötelezhető, illetve változás bejelentési kötelezettségének elmulasztása sem róható a terhére.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében annak keresete szerinti megváltoztatását kérte. Okfejtése szerint az alperes nyilatkozata és **tanú 1** tanúvallomása életszerűtlen, mert látható a becsatolt fényképfelvételből, hogy a magnókészülék vezetéke be volt dugva a konnektorba és olyan asztalon helyezték el, amelynél senki sem ült. Az üzemeltető és a felperes kirendeltségvezetője között vita folyt arról, végez-e zeneszolgáltatást, azonban az alperes a helyszínen nem hivatkozott arra, hogy a készülék tulajdonosa az üzletben van, **tanú 1** sem ment oda hozzájuk ennek tisztázása végett.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadása szerint a fényképfelvétel nem egyértelmű, azonban jól látszik rajta, hogy a készülék nincs csatlakoztatva a dugaljhoz.

A fellebbezés **megalapozott.**

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. tv. (a továbbiakban: Szt.) 24. § (1) bekezdése értelmében a szerző kizárólagos joga, hogy művét nyilvánosan előadja, és erre másnak engedélyt adjon. Előadás: a mű érzékelhetővé tétele mások számára. Az Szt. 25. § (1) bekezdése alapján az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőiben a már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan az irodalmi és zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet köt szerződést a felhasználóval. A (4) bekezdés szerint a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a felhasználó köteles az (1) bekezdésben említett közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni.

A 2005. október 26. napján tartott ellenőrzés során az alperes által aláírni megtagadott adatszolgáltatási lapból megállapíthatóan a csárda nyilvánosság részére nyitva álló helyiségében zeneszolgáltatásra alkalmas magnókészülék volt elhelyezve. A vendéglátóhely üzemeltetője maga sem tagadta ezt a tényt, azonban állította, hogy zenét nem szolgáltat. A 2006. február 26. napján felpereshez írott levelében jelentette be, hogy a műszaki cikk az egyik vendégé és azért volt a helyiségben, mert nem akarta a kerékpárja mellett őrizenlenül hagyni. Hangsúlyozta továbbra is, hogy zenefelhasználás nem történt.

Amennyiben bizonyított a perben, hogy a vendégek rendelkezésére álló helyiségben üzemképes állapotban lévő zeneszolgáltatásra alkalmas készüléket helyez el az üzemeltető, akkor vélelmezhető, hogy e készüléken keresztül zenefelhasználás is történik (BH. 1992/2. 98. számú jogeset). Az alperesnek a perben a vélelemmel szemben azt kellett volna bizonyítania (Pp. 164. § (1) bekezdés), hogy a készülék nem tartozott az üzlethez, illetve üzemképtelen állapotú volt. Ennek ellenére az ellenőrzést követően mintegy másfél év elteltével a 2007. május 10. napján tartott tárgyaláson jelölte csak meg a készülék tulajdonosának nevét, és kérte a tanúkénti meghallgatását. A 2005. október 26. napján tartott ellenőrzéskor az üzemeltető és a kirendeltségvezető között zajlott szóváltást az aránylag kis alapterületű, 20 m²-es helyiségben jelenlévő vendégek hallhatták. Az alperes nyilatkozatát kétségessé teszi, hogy a helyszínen nem közölte, kié a készülék, illetve az ott tartózkodó néhány vendéget nem hívta fel nyomban annak tulajdonjoga tisztázására, hanem az állítólagos tulajdonost csak késve jelentette be. Ugyanezen ok alapján **tanú 1** tanúvallomása sem fogadható el, mert a pulnánál fogyasztva hallhatta a vitát, és jelentkeznie kellett volna, ha a készülék valóban az övé volt.

A műszaki cikk elhelyezéséből - különálló asztal és terítő - is arra lehet következtetni, hogy az üzlet berendezéséhez tartozott. Annak nincs jelentősége, hogy a készülék az adott időpontban be volt-e kapcsolva.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésben előírt rendelkezést, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségét teljesítette.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdés e.) pontja értelmében a szerzői jog megsértése esetén követelhető a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése, amelynek mértékét a közös jogkezelő a szerzői díjjal azonos összegben határozta meg 2005. október 26. napjától 2006. február 28. napjáig terjedő időtartamra.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte az alperest 29.359.- Ft szerzői jogdíj, valamint késedelmi kamatának a megfizetésére és mellőzte a felperest terhelő elsőfokú eljárási költség viselésére kötelező rendelkezést.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, amelynek következményeként az alperes köteles az első- és másodfokú eljárási költségét megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM. számú rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint.

S z e g e d , 2008. szeptember 3.

Szűts Károlyné dr. sk.
a tanács elnöke

Dr.Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró